

5

Strangers in the night

strangers
in
the night

NOEMBPHΣ '95

Την ευθύνη της έκδοσης αναλαμβάνουν οι **"ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ"**

Επικοινωνία: Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Περιστερίου, Καρυάτιδος 166 Τ.Κ. 12135.

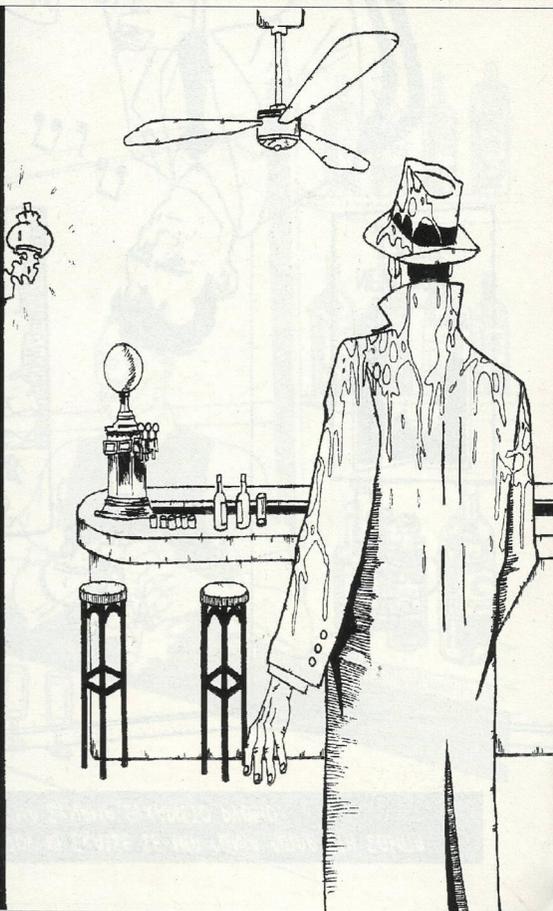
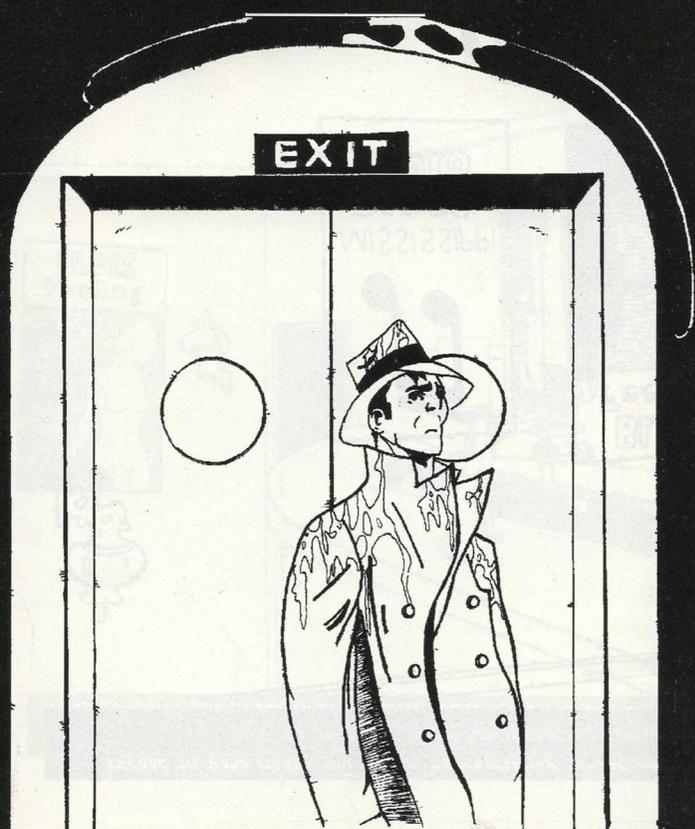
Σχίτσα: "ΠΙΑΣΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΙΣΤΟ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ"

Κείμενο: Dr. Rouf.

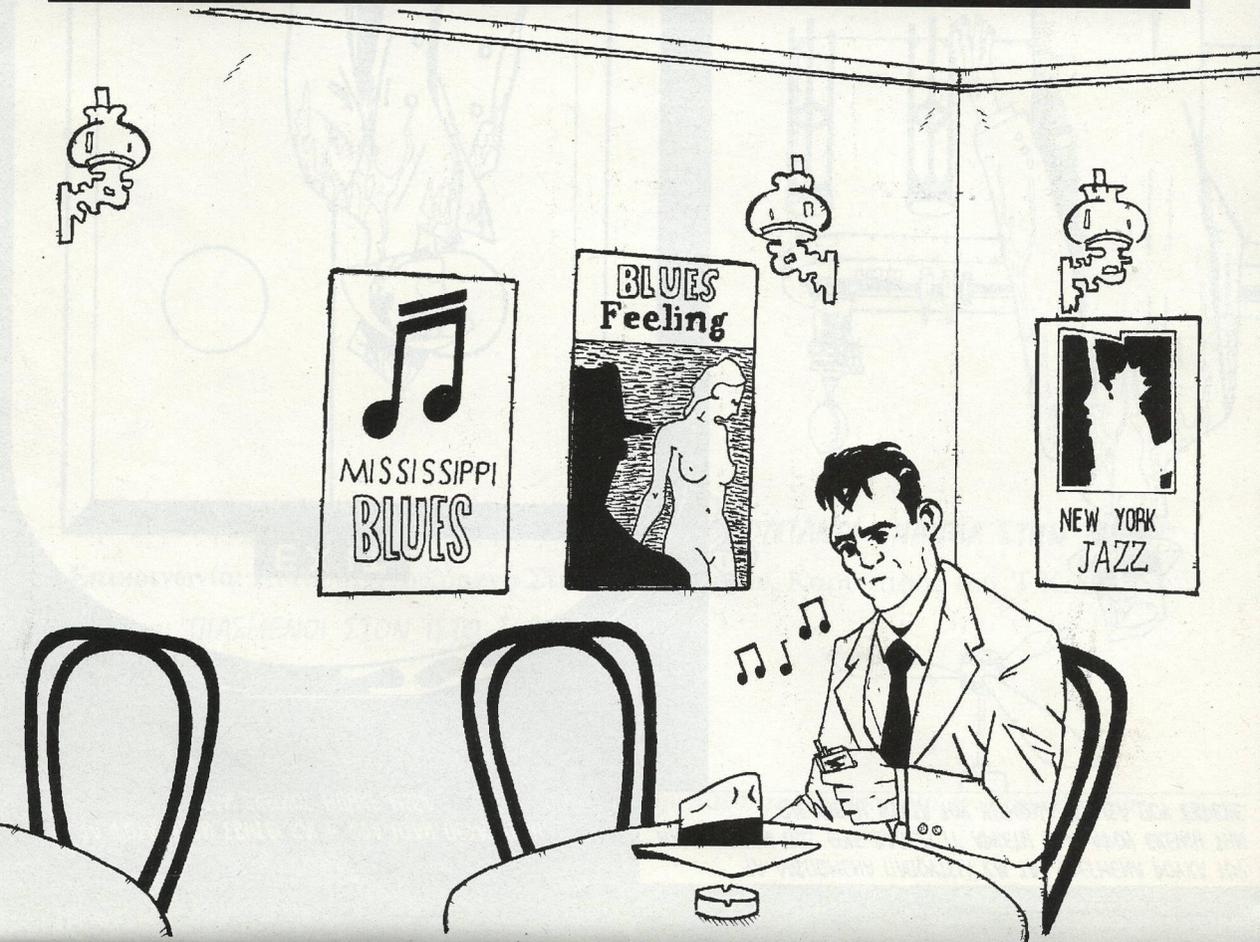
Ευχαριστούμε το Γιάννη και το Γιώργο για την πολύτιμη τεχνική και όχι μόνο βοήθεια.

ΤΑ ΦΩΤΑ ΕΪΧΑΝ ΣΒΗΣΕΙ ΚΑΙ Η ΩΡΑ ΗΤΑΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ,
ΟΤΑΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΜΠΗΚΕ ΜΕΣΑ.

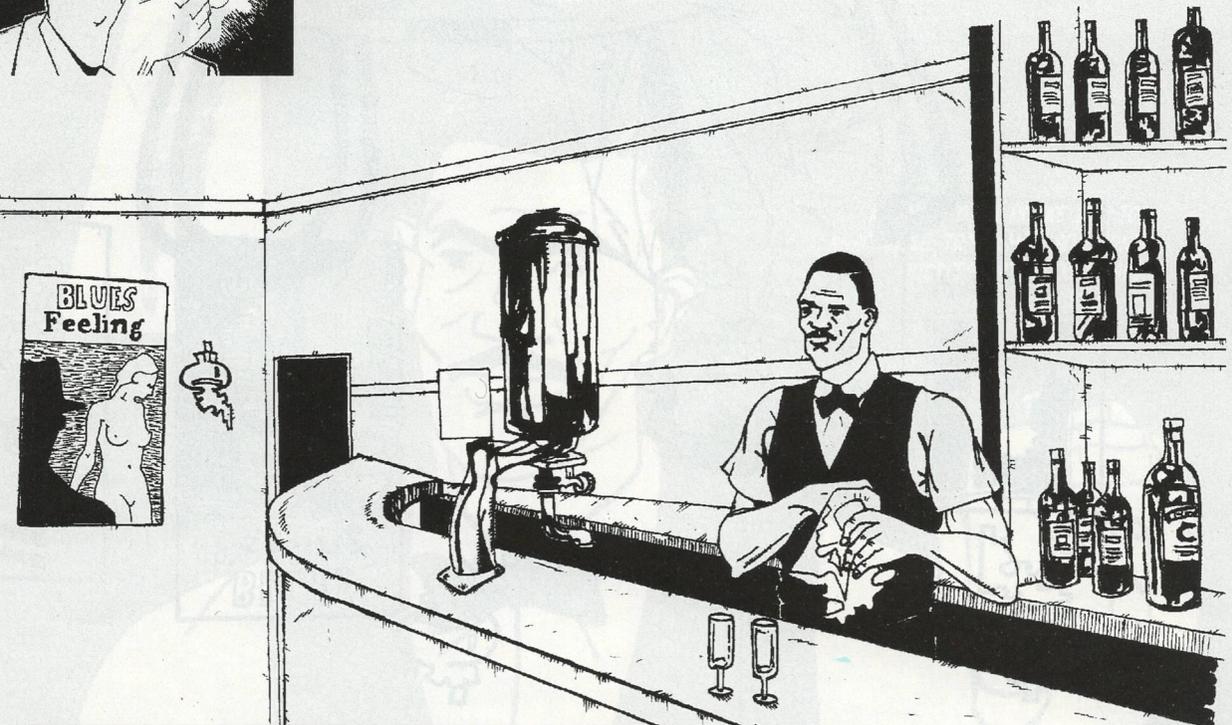
ΤΑ ΜΑΣΠΩΜΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΞΕΡΓΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΑΝ ΠΩΣ ΕΪΧΕ ΒΑΔΙΣΕΙ ΓΙ' ΑΡΧΕΤΗ ΩΡΑ, ΑΦΟΥ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ
ΠΑΓΩΜΕΝΗ ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ, ΊΣΑ ΊΣΑ ΠΟΥ ΕΒΡΕΧΕ.

ΕΒΓΑΛΕ ΤΟ ΒΑΡΥ ΠΛΑΤΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΠΕΡΑΣΜΕΝΗΣ ΜΟΔΑΣ ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΥ ΚΙ ΕΚΑΤΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΔΙΠΛΑ ΣΤΗ ΣΟΜΠΑ ΓΙΑ ΝΑ ΖΕΣΤΑΘΕΙ, ΣΙΓΟΣΦΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΜΟΝΟΤΟΝΟ ΜΑ ΣΥΝΑΜΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΡΥΘΜΟ.

ΔΕ ΒΑΡΗΣΑΙ, ΕΙΠΕ ΑΠΟ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΛΟΓΟΥΝΤΑΣ. ΑΛΛΩΣΤΕ ΔΕ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ 'ΧΩ ΚΑΝΕΙ ΚΑΤΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΒΡΑΔΥΝΑ, ΜΕ ΤΕΤΟΙΕΣ ΜΟΝΑΞΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑΩ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Η ΜΠΑΣΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΞΕΡΑΚΙΑΝΟΥ ΜΠΑΡΜΑΝ ΔΙΕΚΟΥΣΕ ΤΟ ΜΟΝΟΛΟΓΟ.
"ΤΙ ΘΑ ΠΑΡΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΠΡΙΝ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ;"

MISSISSIPPI
JAZZ

ΓΥΡΙΣΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΤΑΞΕ. ΔΥΟ ΤΑΞΙΔΕΜΕΝΑ, ΓΕΜΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΜΑΤΙΑ, ΤΟΝ ΕΚΑΝΑΝ ΝΑ ΘΥΜΗΘΕΙ ΠΟΣΟ ΕΥΚΟΛΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ
ΚΑΙΡΟΙ, ΦΕΡΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΝΟΥ ΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ ΟΛΟΤΕΛΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΕΣ ΚΙ ΑΠΟΜΑΚΡΕΣ.

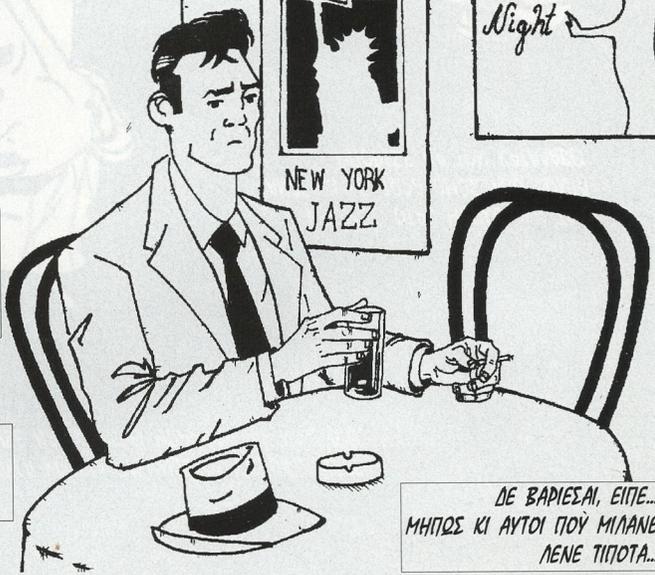
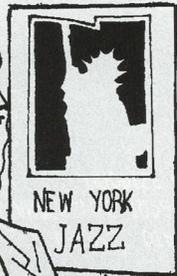

Ο ΜΠΙΚ ΤΖΙΜ, Ο ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΜΙΓΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΣ ΣΑΞΟΦΩΝΙΣΤΑΣ
ΚΑΤΑΝΤΗΣΕ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΜΠΑΡΜΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΕΙ.

ΚΙ ΟΜΩΣ, ΟΤΑΝ ΜΙΤΗΚΕ ΔΕΝ ΤΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕ. ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ...ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ
ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ.

ΕΝΑ ΚΟΝΙΑΚ, ΕΙΠΕ.

ΔΕ ΒΑΡΙΣΑΙ, ΞΑΝΑΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΙ ΒΥΘΙΣΤΗΚΕ ΠΑΛΙ ΣΕ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ, ΕΛΠΙΖΟΝΤΑΣ ΠΩΣ ΕΤΣΙ ΘΑ ΔΩΣΕΙ ΕΝΑ ΣΥΝΤΟΜΟ ΤΕΛΟΣ Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΑ ΑΞΕΠΕΡΑΣΤΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ.

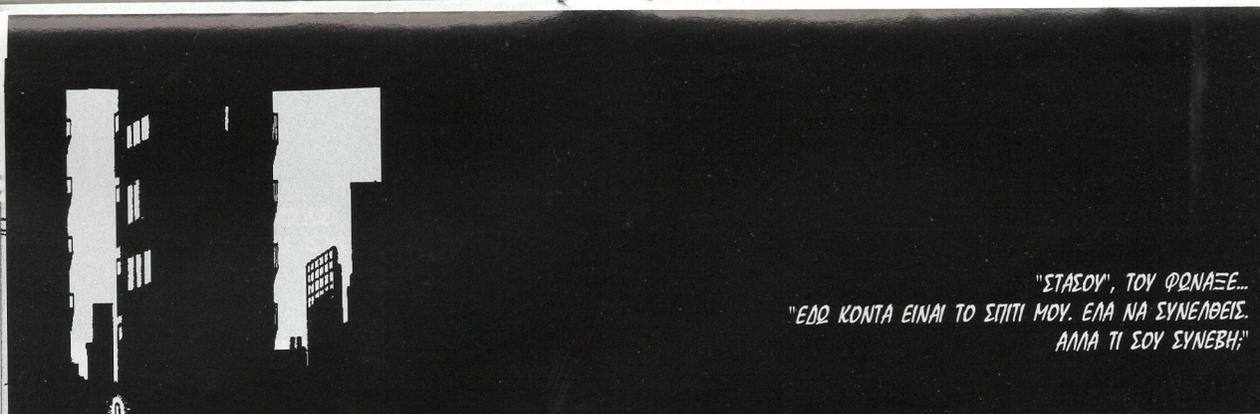
ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΤΟΝ ΠΑΡΑΤΗΣΕ Η ΤΖΩΑΝ, ΕΞΑΚΝΕ ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΑ ΝΑ ΒΡΕΙ ΕΝΙΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΙΛΗΣΕΙ. ΚΙ ΟΜΩΣ, ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΤΟΣΟ ΔΥΣΚΟΛΟ ΟΣΟ ΑΠΛΟ ΦΑΙΝΟΤΑΝ.

ΔΕ ΒΑΡΙΣΑΙ, ΕΙΠΕ... ΜΗΠΩΣ ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΙΛΑΝΕ ΛΕΝΕ ΤΙΠΟΤΑ...

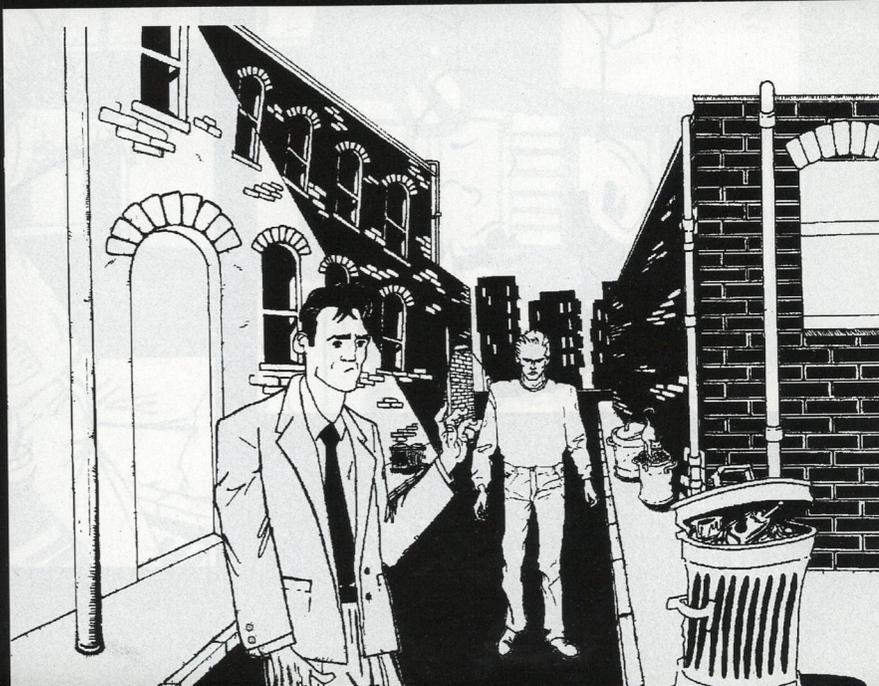
ΣΗΚΩΘΗΚΕ ΝΑ ΦΥΓΕΙ, ΞΕΧΝΩΝΤΑΣ ΤΟ ΠΛΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΥ ΚΙ ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΟΤΟ ΤΟΥ ΑΠΛΗΡΩΤΟ.

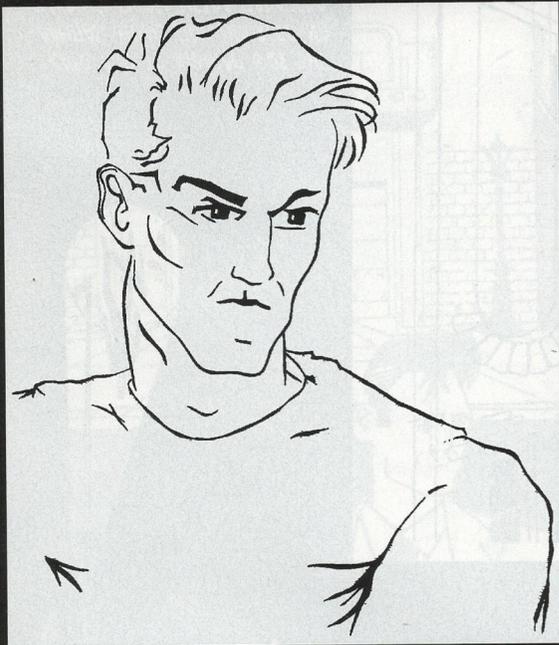
ΜΙΑ ΣΤΡΙΓΓΙΑ ΔΙΑΠΕΡΑΣΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΞΥΠΝΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΑΝΕ ΝΑ ΠΕΤΑΧΤΕΙ ΕΞΩ ΜΙΑ ΩΡΑ ΑΡΧΥΤΕΡΑ

"ΣΤΑΣΟΥ", ΤΟΥ ΦΩΝΑΞΕ...
"ΕΔΩ ΚΟΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ. ΕΛΑ ΝΑ ΣΥΝΕΛΘΕΙΣ.
ΑΛΛΑ ΤΙ ΣΟΥ ΣΥΝΕΒΗ;"

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΜΗΛΟ ΦΩΣ ΤΗΣ
ΛΑΜΠΑΣ, ΜΟΛΙΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ
ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ ΕΙΚΟΣΙ ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΑΠΕΡΑ,
ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙ
ΧΤΥΠΗΜΕΝΟΣ, ΨΑΧΝΟΝΤΑΣ ΚΑΠΟΥ
ΝΑ ΚΡΥΦΤΕΙ.

"ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΜΕ ΚΑΙ ΚΑΝΕ ΓΡΗΓΟΡΑ, ΓΙΑΤΙ ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΣΕ ΚΗΝΥΓΑΝΕ" ΕΣΠΕΥΣΕ ΝΑ ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ.
"ΤΟ ΣΙΠΙ ΜΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΙΑ".

"ΠΑΜΕ" ΤΟΥ ΕΙΠΕ Ο ΝΕΟΣ, ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΗΤΑΝ ΟΡΑΤΟΣ Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ. "ΘΑ ΣΟΥ ΕΞΗΓΗΣΩ".

...ΚΑΘΩΣ ΠΡΟΧΩΡΟΥΣΑΝ ΓΟΡΓΑ, ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΥΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ, ΤΡΕΙΣ, ΕΞΗ.

ΕΠΕΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΤΩ ΛΑΒΩΜΕΝΟΙ, ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΚΑΘΑΡΑ, ΤΑ ΒΑΡΙΑ, ΨΥΧΡΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

ΔΙΑΒΟΛΕ, ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΠΡΙΝ ΠΕΘΑΝΕΙ.
Η ΠΡΩΤΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΙΛΗΣΩ ΜΕ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. ΔΕ ΒΑΡΙΕΣΑΙ...ΞΕΨΥΧΗΣΕ...

Συγκινήθηκε κανείς;

Ναι, βέβαια, όλοι το ξέρουμε, πως αυτή η ιστορία, βρίσκεται αρκετά μακριά μας, κι έτσι μπορεί, να μας συγκινεί.

Αρκετά μακριά από "τα σύνορα του καθημερινού εφιάλτη", που όμως δε φαίνεται να ταράζει κανενός τον ύπνο.

Αρκετά μακριά από την "ψυχρή καθημερινότητα", που μας αναγκάζει συνεχώς να νιώθουμε ένοχοι, για όσα δε βλέπουμε, για όσα δεν ακούμε, για όσα δεν κάνουμε.

Όχι, αυτή η ιστορία δεν έχει σχέση με αφεντικά & προλετάριους, κλέφτες & μπάτσους, μετανάστες & φασίστες, ερωτευμένους & απογοητευμένους, νικητές & χαμένους...

Αυτή η ιστορία δεν έχει σχέση με τη ζωή μας.

Γράφτηκε απλά & μόνο για να συγκινεί....

Αλλά αρκεί σε κανένα η "συγκίνηση";

Και τελικά με τί έχει σχέση αυτή η ιστορία;

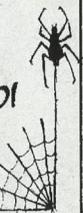

"ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ"

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝΟΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

ΠΙΑΣΜΕΝΟΙ
ΣΤΟΝ ΙΣΤΟ
ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ

ΣΤΕΚΙ